

Kóhn Dávid, gyulai hírlapíró, sz. 1856-ban, Gyulán. Mint 17 éves ifjú Gyula város tisztviselője lett és birtoknyilvántartói minőségben mind a mai napig működik. 1876-ban segédszerkesztőként belépett a Gyulán akkor egyetlen hírlap a „Békés” kötelékébe s ezen ujságnak 1896-tól 1918. év vége feléig felelős szerkesztője is volt. Ujságírói s szerkesztői állás, Gyulán, semmiféle díjjal nem járó „nobile officium” volt addig, amintohöz hasonló nincs az egész országban. Még hozzá azzal a kötelezettséggel is járt, hogy a szerkesztőnek nemcsak eszméket kellett az ujságban felvetni s propagálni, hanem az eszmék megvalósításán cselekvőleg is közreműködni. Egyéni s társadalmi működésének honorálásául választott tagja Békés vármegye törvényhatósági bizottságának, Gyula város képviselőtestületének, alelnöke volt Békés vármegye Közművelődési Egyesületének és a Békésmegyei Múzeumnak, évtizedek óta igazgató választmányi tagja a Békésvármegyei Gazdasági Egyesületnek. A színészet ügye, nemcsak helyi, hanem országos vonatkozásban is, mindig szívén fekdött, amelyért igen sokat tevékenykedett, fáradozott. Mint városi tisztviselőnek hivatalosan is ügykörébe esztatott és évtizedek hosszú során csaknem szuverénül intézte a gyulai színészet ügyeit, hivatalos és társadalmi téren egyaránt. A nyári szezonokban Gyulára jövő színigazgatók nagy részének nem kellett bérletgyűjtőt küldeni. K. maga gyűjtötte nekik a bérletet, még pedig díjtalanul. Az igazgatók még azzal se viszonzozhatták fáradozását, hogy szabadjegyet adjanak neki, mert azt se fogadta el tőlük, saját személyére vonatkozólag ő maga is állandó bérlő lévén. A színészet iránt tanusított érdeklődése, agilitása, egyéni nobilitása, áldozatkészsége s csaknem páratlanul álló önzetlensége, a színészet legjobbjainak tiszteletét és szeretetét szerezték meg neki. A Nemzeti Színház, a fővárosi s vidéki színészet csaknem valamennyi közük legnevesebb tagjaival — nagyobb részük már megdicsőülten a földben porladozik — benső barátságban, állandó összeköttetésben állott és akik közöttük még élnek, áll mind e mai napig. 1895-ben csaknem maga is Thália kötelékébe lépett. Ditrói Mór, akihez szintén félszázadon túl terjedő, benső, baráti kötelék fűzi, mikor a Vígszínház igazgatói állását elfogadta, a bérlőtár-

sasággal szemben egyik feltételül kötötte ugyanis ki, hogy Kóhn Dávidot a Vígszínház titkárának nevezzék ki. Ez meg is történt. Kóhn Dávid azonban csak két hétig működött, résztvéve ezalatt a Vígszínház szervezési munkálataiban. Családi körülményei s Gyula város akkor felmerült nagy problémái miatt, amelyek megoldásában nélkülözhetlennek bizonyult, anélkül, hogy titkári gázsijából egy fillért is felvett volna, Keglevich István gróf és Ditrói nagy sajnálatára, leköszönt állásáról é. visszament Gyulára, újra elfoglalva a városnál szerény hivatali állását. A magyar — különösen pedig a vidéki — színészetnek tett legjelentősebb szolgálata — mint az a gyulai Erkel Ferenc színikörről szóló cikkből kiviláglik — az az akciója, melynek gyümölcse: az ország minden részében, állami hozzájárulással készült számos nyári színikör lett, amelyek hathatósan hozzájárultak a század elején is válsággal küzdő vidéki színészetnek a világháborúig történt konszolidációjához. A Magyar Színművészeti Lexikon munkatársa.

Kohner Jenő báró, az Unió Színházüzem és Színházépítő részvénytársaság elnöke, sz. 1876-ban, meg. 1918 jún. 26-án, Budapestben.

Kohut Irma, színésznő, sz. 1892 aug. 20-án, Eperjesen. Színpadra lépett 1922 szept. havában.

Kokova (felvidéki) községben az első magyar színielőadás 1882 április havában volt. (Lásd: Pesti Hírlap, 1882 április 23.)

Kolár Mária, színésznő, sz. 1901 aug. 18-án, Bileken, Boszniában. Színpadra lépett 1921 szept. 1-én. 1920-ban a Belvárosi Színház tagja volt.

Kolbay Ildikó, énekesnő, sz. 1898 jan. 24-én, Rimaszombatban. Atyja K. Sándor, kir. törvényszéki elnök, anyja Majthán Matild. Zeneakadémiát végzett Budapestben, majd elszerződött Pozsonyba, ahol a „Bohémélet” Musette szerepében mutatkozott be. Ezután Kassára hívták meg, Faragó Ödön társulatához, onnan Kolozsvárra megy, ahol a „Szevillai borbély”-ban mutatkozik be. 1923 dec. 7-én fellépett a Városi Színházban, a „Menyasszonyháború” c.